

[Tang Sørensen]

en fornuftig indtjening. Dette ændringsforslag sammen med lovforslaget i al almindelighed giver ikke basis for, at danske landmænd kan producere rentabelt, og derfor må vi sige nej til ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 7, som er et ændringsforslag stillet af socialdemokratiet, siger vi ja til. Vi havde gerne set, at dette ændringsforslag var udformet på en anden måde, men det vil vi tage op under udvalgsbehandlingen imellem anden og tredje behandling.

Bjørn Poulsen (SF):

Da vi allerede på nuværende tidspunkt ved, at der bliver udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling, kan jeg godt sige, at et af de punkter, som vi fra SFs side gerne vil have diskuteret, er spørgsmålet, om ikke man kan stramme op, så vi med sikkerhed ved, at grovfoderbranchen kommer til at bære sin del af den byrde, som staten skal bære en meget stor del af.

Der er en ting, som ofte har undret mig, hvad angår den førte rentepolitik i dette land, ikke mindst på dette område, nemlig grovfoderbranchen, og det er, at man aldrig rigtig har kunnet finde ud af, hvorfor det skulle være nødvendigt at have nogle rentesatser, som er så høje, som de er. Derfor vil jeg opfordre landbrugsministeren til, at man laver en undersøgelse om den rentepolitik, der er ført inden for grovfoderbranchen de sidste par år. Renten ligger faktisk op til en halv snes procent over det, man kan kalde markedsrenten. Jeg kan i hvert tilfælde ud fra det, jeg har lært fra den lille regnebog, vi brugte i skolen, dengang jeg gik i skole, se, at der er et alvorligt spring, som ikke rigtig kan forklares.

Lad mig sige det så kraftigt, at det kan blive svært for SF at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, hvis vi ikke får lidt mere indsigt i, hvad der egentlig sker inden for en branche, som faktisk ved dette forslag får forbedret sin likviditet med adskillige hundrede millioner kroner.

Nu har vi jo af de tidligere ordførere fra de borgerlige partiers side hørt meget om de problemer, der er opstået for landmændene. Men jeg synes, man hele tiden glemmer at sige, at det problem, man allerførst peger på, nemlig renteproblemet, jo faktisk er opstået inden for de sidste 6-8 måneder. Der er

imidlertid nogle andre ting, som nok har haft den store skyld i, at problemet er blevet så stort, som det er blevet, og dem synes jeg vi skulle se på mellem anden og tredje behandling af dette forslag, hvis vi kommer til at drøfte en eventuel langsigtet landbrugspolitik. Nu tror jeg ikke, vi får så forfærdelig meget at vide, men det kunne da være, at vi kunne få en diskussion om, hvad der skal til.

Hvis dette forslag bliver vedtaget, er tiden inde til, at man her i folketinget sætter sig ned og overvejer, hvad der skal gennemføres som langsigtet landbrugspolitik i dette land. Den landbrugslov, vi gennemførte for et par år siden, har givet gode resultater, og jeg synes, at denne lovs gode intentioner nu bør følges op på andre områder, så vi i hvert fald i fremtiden kan blive fri for den form for krisestemning, vi har for øjeblikket. Der er ingen som helst positive elementer i en sådan krisestemning, og jeg mener, vi bør bruge det pusterum, som denne lov vil give, til en fornuftig overvejelse af, hvorledes vi kan lave en langsigtet landbrugslovgivning.

Hvad angår ændringsforslagene, har vi efter meget lange overvejelser besluttet os til at stemme for samtlige de af regeringen stillede forslag og stemme imod det overbudsforslag, venstre har stillet.

Det er dog ikke uden nogen panderynken, at vi stemmer for forslaget om rentetilskuddet, men vi erkender også, at rentetilskuddet netop er en af de måder, hvorpå vi kan få et pusterum til at overveje ændringer af landbrugslovgivningen i, så den kan komme fremtiden i møde på en rimelig måde.

Men jeg er meget ked af, at man fra regeringens og socialdemokratiets side ikke vil være med til, at selve rentetilskuddet skal være statslån og ikke et direkte tilskud. Jeg synes, det havde været mere rimeligt, hvis det var et statstilskud, som f. eks. blev indfrosset; så kunne der for vores skyld godt være en rentefri periode på 4 eller 5 år. Jeg synes, vi bør komme i gang med, at den slags tilskud både til erhvervslivet og ikke mindst til landbruget bliver givet som lån, der indfryses som statsprioriteter. Der er lidt mere fremtid i den slags end i bare at øse pengene ud.

SF erkender, at hvis der ikke sker noget på dette område, kommer der meget, meget hurtigt en brat nedgang i produktionen inden for landbruget, og vi ved også, at det kom-